

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 4.

V Ljubljani, 1. aprila 1894.

Leto XXIV.

Rôdni vâsi.

Bôgat nisi, niti slâvljen,
Ljubi moj Podkôren,
V svîlo nisi mi oprâvljen —
Prêprost si in bôren:
A bolj kot mesta gladkih cêst
In bolj kot dvôri slavnih mêt
Priljúbljen mênî tí si
Četudi slaven nisi.

V gôrskem viješ se zadólji
V lepem polukrógu
Tóstran ob zelenem polji,
Onostran ob lôgu;
A dôli z nébesnih višâv
Zrè ná-te sneg pogôrskih glâv
In gôzdi zrô nešteti
Livade, senožeti.

Kjer saméva sred dobrave
Sâmši cerkev bela,
Plitev vrelec bistre Save
Jezerce tam dela, —
Krâj njéga pa sopîha vlâk
V Trbíž, Pontebbo in Beljâk
In dalje spè drdrâje
V neznane tuje kraje.

Nad vasjó ob pustih brdih
Cesta je prostrâna,
Béli se ob skalah trdih
V dêžel Korotâna;
Po cesti tej Korošec — brât
Obískat pride čestokrat
Navdušene Slovence
Sosédne nas Korénce.

Dâ, Korénci Slave Sini
Vsékdar so še bili,
Bôgu zvesti, domovini,
Tudi v skrajni sili;
Koréncv rôd je rôd krepâk,
Povsôdi vrl in poštenjâk,
Priljudnost in zvestôba
Spremljuje ga do grôba.

Bôgat nisi, niti slâvljen,
Ljubi moj Podkôren,
V svîlo nisi mi oprâvljen, —
Prêprost si in bôren:
A bolj kot mesta gladkih cêst
In bolj kot dvôri slavnih mest
Priljúbljen mênî tí si,
Četudi slaven nisi.